

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง " ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังทางครอบครัว กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 " มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้ คือ

1. เพื่อศึกษาภูมิหลังทางครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังทางครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

กลุ่มตัวอย่างประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง ปีการศึกษา 2528 ของโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี จำนวน 200 คน ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และบิดาหรือมารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 200 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีอยู่ 2 ชนิด คือ

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ค 101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ หากความเที่ยงโดยใช้สูตร KR_{20} ของคูเคอร์ ริชาร์ดสัน ได้เท่ากับ 0.83 ค่าความยากมีค่าระหว่าง 0.21 - 0.74 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป
2. แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง เกี่ยวกับภูมิหลังทางครอบครัวของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์ที่มีตัวเลือกกำหนดไว้แล้ว (Fixed Alternatives) และแบบปลายเปิด (Opened Form)

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ค 101 ไปทดสอบกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการสอบมาแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม เป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

สูง ปานกลาง และต่ำ

และผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนไปสัมภาษณ์ บิดาหรือมารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละของภูมิหลังทางครอบครัวของนักเรียน

แล้วผู้วิจัยจึงได้หาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังทางครอบครัวของนักเรียนในถิ่นต่างๆ กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน โดยค่าสถิติไคสแควร์ (Chi - Square Statistic: χ^2) และหาความมากน้อยของความสัมพันธ์โดยค่าสัมประสิทธิ์การถ่วง (Contingency Coefficient: C)

สรุปผลการวิจัย

1. ภูมิหลังทางครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง ในจังหวัดชลบุรี มีลักษณะดังนี้ คือ

1.1 ในด้านสถานภาพทางครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง ส่วนใหญ่ นักเรียนอยู่ในการปกครองของบิดาและมารดา เป็นบุตรคนโตของครอบครัว และมีพี่น้องทั้งหมด 3 - 4 คน บิดาและมารดาอยู่ด้วยกัน ทั้งบิดาและมารดามีเชื้อชาติไทยและนับถือศาสนาพุทธ บิดาและมารดาหรือผู้ปกครองและภรรยามีการศึกษาในระดับประถมศึกษา บิดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการหรือทำงานรัฐวิสาหกิจ ส่วนมารดาหรือภรรยาผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยอยู่ในช่วง 3,001 - 5,000 บาทต่อเดือน นักเรียนอาศัยอยู่กับบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง บ้านของนักเรียนอยู่ห่างจากโรงเรียนมากกว่า 2 กิโลเมตร และนักเรียนต้องช่วยบิดามารดาหรือผู้ปกครองทำงานบ้าน แต่ไม่ต้องช่วยบิดามารดาหรือผู้ปกครองประกอบอาชีพ

1.2 ในด้านการส่งเสริมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน ส่วนใหญ่บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ไม่คาดหวังในการศึกษาต่อของนักเรียน ไม่เห็นความสำคัญของวิชาคณิตศาสตร์ ไม่มีการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาวิชาคณิตศาสตร์ ไม่มีการเอาใจใส่ต่อการทำการบ้านวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ไม่มีการเสริมทักษะ และการให้ความรู้เพิ่มเติมทางคณิตศาสตร์แก่นักเรียน และไม่มี การปรับปรุงแก้ไขผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน แต่มีการติดตามผลการเรียน

วิชาคณิตศาสตร์ และมีการให้การสนับสนุนและเสริมกำลังใจนักเรียน

2. ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังทางครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง พบว่า

2.1 ภูมิหลังทางครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านต่อไปนี้คือ อาชีพของมารดาหรือภรรยาผู้ปกครอง ที่อยู่อาศัยของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ความคาดหวังของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่อการศึกษาคือของนักเรียน ความคิดเห็นของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่อวิชาคณิตศาสตร์ การให้ค่าปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน การเอาใจใส่ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่อการทำการบ้านวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน การเสริมทักษะและการให้ความรู้เพิ่มเติมทางคณิตศาสตร์ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง การติดตามผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และการให้การสนับสนุนและเสริมกำลังใจนักเรียน

2.2 ภูมิหลังทางครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านต่อไปนี้คือ ลำดับที่การเกิดของนักเรียน เชื้อชาติของบิดาและมารดา ระดับการศึกษาของมารดาหรือภรรยาผู้ปกครอง ระยะห่างจากบ้านถึงโรงเรียน และการช่วยบิดามารดาหรือผู้ปกครองทำงานบ้าน

2.3 ภูมิหลังทางครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ในด้านต่อไปนี้คือ การอยู่ในการปกครองของนักเรียน สภาพการสมรสของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ศาสนาของบิดาและมารดาหรือผู้ปกครอง และภรรยา ระดับการศึกษาและอาชีพของบิดาหรือผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัวต่อเดือน การช่วยบิดามารดาหรือผู้ปกครองประกอบอาชีพ และการปรับปรุงแก้ไขผลการเรียนของนักเรียน

2.4 ขนาดของความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังทางครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง ในจังหวัดชลบุรี กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่มีความสัมพันธ์กัน พบว่า ที่อยู่อาศัยของบิดามารดาหรือผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์มีขนาดของความสัมพันธ์มากที่สุด รองลงมาคือ การให้

การสนับสนุนและเสริมกำลังใจนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และการติดตามผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

อภิปรายผลการวิจัย

1. ภูมิหลังทางครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่งในจังหวัดชลบุรี

1.1 สถานภาพทางครอบครัวที่พบว่าส่วนใหญ่มีลักษณะดังนี้คือ นักเรียนอยู่ในการปกครองของบิดาและมารดา เป็นบุตรคนโตของครอบครัว และมีพี่น้องทั้งหมด 3 - 4 คน บิดาและมารดาอยู่ด้วยกัน ทั้งบิดาและมารดามีเชื้อชาติไทยและนับถือศาสนาพุทธ บิดาและมารดาหรือผู้ปกครองและภรรยามีการศึกษาในระดับประถมศึกษา บิดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการหรือทำงานรัฐวิสาหกิจ ส่วนมารดาหรือภรรยา - ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยอยู่ในช่วง 3,001 - 5,000 บาทต่อเดือน บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง บ้านของนักเรียนอยู่ห่างจากโรงเรียนมากกว่า 2 กิโลเมตร และนักเรียนต้องช่วยบิดามารดาหรือผู้ปกครองทำงานบ้าน แต่ไม่ต้องช่วยประกอบอาชีพ ที่มีลักษณะเช่นนี้เป็นไปตามลักษณะของสังคมชนบทไทย ซึ่งสอดคล้องกับ ประคิษฐ์ มัชฌิมา(2522: 25) ที่พบว่า ส่วนใหญ่ บิดาและมารดาจะอยู่ด้วยกัน นับถือศาสนาพุทธและมีเชื้อชาติไทย และมีบ้านอยู่ห่างจากตัวเมือง ในด้านขนาดของครอบครัวนั้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิรสิทธิ์ คำนวนศิลป์(2519: 299 - 332) ที่พบว่า คนไทยส่วนใหญ่มีบุตรประมาณ 3 - 4 คนต่อหนึ่งครอบครัว ในด้านอาชีพของบิดาและมารดาหรือผู้ปกครองและภรรยา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เพ็ญศรี อรุณรุ่งเรือง(2522: 46 - 60)ที่พบว่า ในภาคกลางบิดาของนักเรียนส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริวิทย์ อุดมพรวิรัตน์(2525: 43)ที่พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ปกครองของนักเรียนในภาคกลางมีอาชีพค้าขาย ในด้านรายได้เฉลี่ยของครอบครัวอยู่ในช่วง 3,001 - 5,000 บาทต่อเดือนนั้นสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิศเพลิน เขียวหวาน(2520: 58)ที่พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนในภาคกลางมีรายได้เฉลี่ย 37,517.6 บาทต่อปี หรือประมาณ 3,126.47 บาทต่อเดือน และในด้านที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียนมีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง และนักเรียนต้องช่วยบิดามารดาหรือผู้ปกครองทำงานบ้านแต่ไม่ต้องช่วยประกอบอาชีพ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ

เพ็ญศรี อรุณรุ่งเรือง (2522: 46 - 60) ที่พบว่าส่วนใหญ่บิดามารดาของนักเรียนมีบ้าน และที่ดินเป็นของตนเอง และไม่ต้องการให้นักเรียนลำบากในการที่จะต้องช่วยตนประกอบอาชีพในขณะที่ต้องเรียนหนังสือ แต่นักเรียนต้องช่วยทำงานบ้าน เพราะไม่มีคนรับใช้

1.2 การส่งเสริมการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง พบว่า ส่วนใหญ่บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ไม่คาดหวังในการศึกษาต่อของนักเรียน ไม่เห็นความสำคัญของวิชาคณิตศาสตร์ ไม่มีการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาวิชาคณิตศาสตร์ ไม่มีการเอาใจใส่ต่อการทำการบ้านวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ไม่มีการเสริมทักษะ และไม่มีการให้ความรู้เพิ่มเติมทางคณิตศาสตร์แก่นักเรียน และไม่มีการปรับปรุงแก้ไขผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน แต่มีการติดตามผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และมีการให้การสนับสนุนและเสริมกำลังใจนักเรียน ที่เป็นเช่นนี้อาจมีผลเนื่องมาจาก บิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน ในจังหวัดชลบุรีส่วนใหญ่ ไม่เห็นความสำคัญของการส่งเสริมการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ ถึงแม้ผลการวิจัยจะพบว่ามีการติดตามผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และมีการให้การสนับสนุนและเสริมกำลังใจนักเรียนก็ตาม แต่ก็ เป็นเพียงเพื่อถามผลการเรียนและให้รางวัลนักเรียนเท่านั้น

2. จากผลการวิจัยพบว่า ภูมิหลังทางครอบครัวของนักเรียนในค่าน ลำดับที่การเกิดของนักเรียน เชื้อชาติของบิดาและมารดา ระดับการศึกษาและอาชีพ ของมารดาหรือภรรยาผู้ปกครอง ที่อยู่อาศัยของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ระยะห่าง จากบ้านถึงโรงเรียน การช่วยบิดามารดาหรือผู้ปกครองทำงานบ้าน ความคาดหวัง ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองในการศึกษาต่อของนักเรียน ความคิดเห็นของบิดามารดา หรือผู้ปกครองต่อวิชาคณิตศาสตร์ การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาวิชาคณิตศาสตร์ของบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง การเสริมทักษะ การให้ความรู้เพิ่มเติม และการติดตามผลการ เรียนวิชาคณิตศาสตร์ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และการให้การสนับสนุนและเสริม กำลังใจนักเรียน มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หรือ .05 ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวมีข้อสนับสนุนดังนี้

2.1 ภูมิหลังทางครอบครัวของนักเรียน ในค่านลำดับที่การเกิดของ นักเรียน มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ โอลิเวีย สเปนเนอร์ รัสซิ่ง (Olivia Speneer Reusing 1984: 1269 - A) ที่พบว่า ลำดับที่การเกิดมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ซึ่งการวิจัยครั้งนั้นทำการวิจัยเฉพาะนักเรียนหญิง

2.2 ภูมิหลังทางครอบครัวของนักเรียน ในด้านเชื้อชาติของบิดาและมารดา มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน และจากการวิเคราะห์ในตารางที่ 9 พบว่า นักเรียนที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีเชื้อชาติจีน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีเชื้อชาติไทย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดวงเดือน ศาสตราจารย์ (2515) ที่พบว่า เด็กที่มีเชื้อชาติจีนจะมีความเข้าใจในการอ่านและพัฒนาการในการรับรู้ดีกว่าเด็กที่มีเชื้อชาติไทย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิศิษฐ์ อ่อนมิตร (2526) ที่พบว่า นักเรียนที่มีบิดาหรือมารดามีเชื้อชาติจีนมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่มีบิดาหรือมารดามีเชื้อชาติไทย

2.3 ภูมิหลังทางครอบครัวของนักเรียน ในด้านระดับการศึกษาและอาชีพของมารดาหรือภรรยาผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ โอลิเวียร์ สปีเนียร์ รัสซิ่ง (Olivia Speneer Reusing 1984: 1296 - A) ที่พบว่า การศึกษาและอาชีพของมารดามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน และการเลือกเรียนวิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาเลือก นอกจากนี้ยังพบว่า การศึกษาของมารดามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนอย่างมากที่สุด

2.4 ภูมิหลังทางครอบครัวของนักเรียน ในด้านที่อยู่อาศัยของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน และผลจากตารางที่ 9 พบว่า นักเรียนที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีบ้านและที่ดินเป็นของตนเองและนักเรียนที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองอาศัยอยู่ในบ้านพักราชการ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่า นักเรียนที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีบ้านของตนเอง แต่ต้องเช่าที่ดิน หรืออาศัยอยู่ในบ้านเช่า หรืออาศัยอยู่กับญาติ ซึ่งอาจเป็นเพราะว่า ในจังหวัดชลบุรีที่อยู่อาศัยของบิดามารดาหรือผู้ปกครองเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวของนักเรียน เพราะการที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียนบางคนมีบ้านและที่ดินเป็นของตนเองจะมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจมากเพราะไม่ต้องเก็บออมเงินไว้ซื้อบ้านหรือเสียด่าเช่าที่ดินและค่าเช่าบ้าน บิดามารดาหรือผู้ปกครองบางคนอาศัยอยู่ในบ้านพักราชการไม่ต้องเสียด่าเช่าบ้านและที่ดินแต่ต้องเก็บออมเงินไว้ซื้อบ้านใน

อนาคตจึงมีผลต่อฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวลงมา และยังถ้าบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนต้องเช่าที่ดินหรือต้องเช่าบ้านอยู่ จะต้องเสียเงินค่าเช่าที่ดินหรือค่าเช่าบ้าน และต้องเก็บออมเงินไว้ซื้อบ้านและที่ดินอีก ยิ่งจะส่งผลกระทบต่อฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวอย่างมาก ส่วนบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนที่อาศัยอยู่กับญาติ ถึงแม้ว่าจะไม่ต้องเสียค่าเช่าบ้านหรือที่ดิน แต่ก็ต้องจ่ายเงินช่วยเหลือในครอบครัว ซึ่งเป็นครอบครัวใหญ่ และต้องเก็บออมเงินไว้ซื้อบ้านและที่ดินในอนาคตอีกด้วยจึงมีผลต่อฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นอย่างมากเช่นเดียวกัน ซึ่งผลกระทบจากที่อยู่อาศัยของบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีผลต่อฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปาจรีย์ วัชวีรสกุล(2527)ที่พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน

2.5 ภูมิหลังทางครอบครัวของนักเรียนในค่าน ระยะห่างจากบ้านถึงโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์(2526: 54 -56)ที่พบว่า สถานที่ตั้งบ้านของนักเรียนเป็นปัจจัยอันหนึ่งที่ทำให้นักเรียนเสียเปรียบทางการศึกษา โดยนักเรียนที่อาศัยอยู่ไกลมากเท่าไรก็จะเสียเปรียบทางการศึกษามากขึ้นเท่านั้น

2.6 ภูมิหลังทางครอบครัวของนักเรียนในค่าน การช่วยบิดามารดาหรือผู้ปกครองทำงานบ้าน มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การที่นักเรียนช่วยบิดามารดาหรือผู้ปกครองทำงานบ้าน จะส่งผลกระทบต่อเวลาและความล่าช้าในการทบทวนหรือทำการบ้านของนักเรียน ถ้านักเรียนต้องช่วยบิดามารดาหรือผู้ปกครองทำงานบ้านทั้งเช้าและเย็น จะทำให้มีเวลาในการทบทวนหรือทำการบ้านน้อยและมีความเหนื่อยล้ามากกว่า นักเรียนที่ช่วยบิดามารดาหรือผู้ปกครองทำงานบ้านในช่วงเวลาเช้าหรือเย็นเพียงเวลาเดียว หรือยิ่งถ้าไม่ต้องช่วยบิดามารดาหรือผู้ปกครองทำงานบ้าน ก็ยังมีเวลามากและความเหนื่อยล้าน้อย ย่อมได้เปรียบกว่านักเรียนที่ต้องช่วยบิดามารดาหรือผู้ปกครองทำงานบ้าน

2.7 ภูมิหลังทางครอบครัวของนักเรียนในค่าน การส่งเสริมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เทัญศรี

อรุณรุ่งเรือง (2522) ที่พบว่า การจัดกิจกรรมส่งเสริมการศึกษาของพ่อแม่มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของลูก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริวัลย์ อุกมพรวิรัตน์ (2525) ที่พบว่า การส่งเสริมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของผู้ปกครองนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง แตกต่างจาก การส่งเสริมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของผู้ปกครองนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

3. จากการวิจัยพบว่า ภูมิหลังทางครอบครัวของนักเรียนในค้ำ การอยู่ในการปกครองของนักเรียน สถานภาพการสมรสของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ศาสนาของบิดาและมารดาหรือผู้ปกครองและภรรยา ระดับการศึกษาและอาชีพของบิดาหรือผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัวต่อเดือน การช่วยบิดามารดาหรือผู้ปกครองประกอบอาชีพ และการปรับปรุงแก้ไขผลการเรียนของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน อาจเป็นเพราะว่า

3.1 ภูมิหลังทางครอบครัวของนักเรียนในค้ำ การอยู่ในการปกครองของนักเรียน สถานภาพการสมรสของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และศาสนาของบิดาและมารดาหรือผู้ปกครองและภรรยา ไม่มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน เนื่องจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง ในจังหวัดชลบุรี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร มีลักษณะของภูมิหลังในค้ำเหล่านี้คล้ายกัน ทั้งในนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ สูง ปานกลาง และต่ำ ดังรายละเอียดในภาคผนวกข. ตารางที่ 9 เช่น ภูมิหลังทางครอบครัวของนักเรียนในค้ำ การอยู่ในการปกครองของนักเรียน พบว่าส่วนใหญ่ นักเรียนทั้ง 3 กลุ่มอยู่ในการปกครองของบิดาและมารดาเหมือนกัน รองลงมาอยู่ในการปกครองของมารดา ผู้ปกครองที่ไม่ใช่ทั้งบิดาและมารดา และอยู่ในการปกครองของบิดา เช่นเดียวกัน

3.2 ภูมิหลังทางครอบครัวของนักเรียนในค้ำ ระดับการศึกษาของบิดาหรือผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร ในจังหวัดชลบุรี ส่วนใหญ่ได้รับการดูแลทางการศึกษา จากมารดาหรือภรรยาผู้ปกครอง เช่น ในค้ำ การทำการบ้าน การติดตามผลการเรียน การปรับปรุงแก้ไขผลการเรียน ฯลฯ ส่วนบิดาหรือผู้ปกครองมักจะประกอบอาชีพหาเลี้ยงครอบครัว ไม่ได้ดูแลเอาใจใส่นักเรียนในค้ำ

การศึกษาด้วยตนเอง ผลกระทบจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองในด้านการให้ความรู้แก่นักเรียนตามระดับการศึกษาของตน จึงมีน้อยกว่า ผลกระทบจากระดับการศึกษาของมารดาหรือภรรยาผู้ปกครอง

3.3 ภูมิหลังทางครอบครัวของนักเรียนในค่าน อาชีพของบิดาหรือผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัยของ ปัญญาภรณ์ ชูตั้งกร(2521)ที่พบว่า อาชีพของบิดามารดามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

3.4 ภูมิหลังทางครอบครัวของนักเรียนในค่าน รายได้ของครอบครัวต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัยของ ปัญญาภรณ์ ชูตั้งกร(2521) และเพ็ญศรี อรุณรุ่งเรือง(2522)ที่พบว่า รายได้ของบิดามารดาของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

3.5 ภูมิหลังทางครอบครัวของนักเรียนในค่าน การช่วยบิดามารดาหรือผู้ปกครองประกอบอาชีพ และการปรับปรุงแก้ไขผลการเรียนของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อาจมีผลเนื่องมาจาก บิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า นักเรียนยังเล็กเกินไปที่จะช่วยตนประกอบอาชีพ และกลัวว่านักเรียนจะเสียผลการเรียน ส่วนในด้านการปรับปรุงแก้ไขผลการเรียนนั้น บิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนในกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูงและปานกลาง มีความคิดเห็นว่านักเรียนเรียนอยู่ในขั้นดีแล้วไม่จำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขอีก ส่วนในกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ต่ำบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนส่วนใหญ่ไม่รู้จักวิธีการปรับปรุงแก้ไขผลการเรียนของนักเรียน

4. เมื่อพิจารณาขนาดของความสัมพันธระหว่าง ภูมิหลังทางครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง ในจังหวัดชลบุรีที่มีความสัมพันธ์กัน พบว่า ที่อยู่อาศัยของบิดามารดาหรือผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน มีขนาดของความสัมพันธมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่าที่อยู่อาศัยของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน เป็นตัวแปรที่บ่งชี้ถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน ซึ่งฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม

ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนั้นขึ้นอยู่กับ ตัวแปร 3 ประการ(เพ็ญศรี อรุณรุ่งเรือง 2522: 8)คือ อาชีพ การศึกษา ความมั่งคั่งและรายได้ ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ดังนั้นที่อยู่อาศัยของบิดามารดาหรือผู้ปกครองจึงเป็นตัวแปรที่รวมตัวแปรในด้าน อาชีพ การศึกษา ความมั่งคั่งและรายได้ ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองไว้ด้วย จึงมีผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเป็นอย่างมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากการวิจัยพบว่า ภูมิหลังทางครอบครัวของนักเรียนในหลายๆด้านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง ดังนั้น ผู้บริหาร ครูผู้สอน บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทุกฝ่าย ควรจะร่วมมือกันเพื่อช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูงขึ้น ดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียน ควรหาวิธีการที่จะสร้างความสัมพันธ์กับบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน เพื่อที่จะได้ทราบความเป็นไปอย่างแท้จริงของนักเรียน เพื่อแจ้งให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองทราบว่าตนมีบทบาทสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นโดยการส่งเสริมการเรียนของนักเรียน และเพื่อจะได้ชี้แจงข้อข้องใจต่างๆที่เกี่ยวกับการศึกษาของนักเรียน เช่น ระบบวัดผลทางการศึกษา ในปัจจุบัน ซึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่เข้าใจและไม่ทราบว่านักเรียนมีผลการเรียนเป็นอย่างไร หรือการจัดกิจกรรมต่างๆของทางโรงเรียน ควรมีหมยกำหนดการ คำอธิบายรายละเอียดให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองทราบถึงข้อดีข้อเสียของการเข้าร่วมกิจกรรม หรือเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม เช่นกิจกรรมของชมรมต่างๆ เป็นต้น ซึ่งผู้บริหารโรงเรียนอาจสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียนได้ดังนี้ คือ
 - ก. จัดให้ครูออกเยี่ยมบ้านนักเรียนเท่าที่สามารถทำได้
 - ข. จัดกิจกรรมต่างๆที่จะทำให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองเห็นโรงเรียนเสมือนบ้านของตนเอง เช่น จัดให้มีการประชุมพบปะสังสรรค์ระหว่างครูประจำชั้นของนักเรียน กับบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน โดยใช้เวลาในวันหยุดราชการ และ

ใช้ห้องเรียนเป็นที่ประชุม หลังจากนั้นอาจจะมีการรับประทานอาหารหรือของว่างร่วมกัน
ซึ่งกิจกรรมนี้อาจจะทำอย่างน้อยเดือนละครั้ง เป็นต้น

2. ครูผู้สอน ควรที่จะรู้ภูมิหลังทางครอบครัวของนักเรียนที่ตนสอนอยู่ โดย
ขอทราบข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวกับตัวเด็กได้จากฝ่ายบริการแนะแนวของทางโรงเรียน ทำให้
ครูผู้สอนเข้าใจนักเรียนได้ดีขึ้น และสามารถไปเยี่ยมบ้านนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียน
ได้จากแผนที่บ้านของนักเรียนที่ฝ่ายบริการแนะแนวจัดทำไว้ ซึ่งเป็นผลดีต่อการปรับปรุง
การสอนของตนให้เข้ากับสภาพของนักเรียน และจะได้ช่วยกันคิดหาหนทางแก้ไขปัญห
ากับบิดามารดาหรือผู้ปกครองได้อย่างใกล้ชิด เช่น การแนะนำวิธีการส่งเสริมการเรียน
วิชาคณิตศาสตร์ให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองทราบ เป็นต้น

3. ฝ่ายบริการแนะแนวของโรงเรียน ควรจัดให้นักเรียนเขียนรายละเอียด
เกี่ยวกับภูมิหลังทางครอบครัวของนักเรียนในทุกด้านตามความเป็นจริง และให้นักเรียน
เขียนแผนที่บ้านของนักเรียน เพื่อสะดวกในการเยี่ยมบ้านของทางโรงเรียน ซึ่งการให้
นักเรียนเขียนรายละเอียดเกี่ยวกับตนเองทุกๆด้านย่อมเป็นการประหยัดเวลาในการเยี่ยม
บ้านนักเรียน หรือในกรณีที่ทางโรงเรียนไม่สามารถจัดบริการเยี่ยมบ้านนักเรียนได้ ก็ยัง
จะทราบข้อมูลทางครอบครัวของนักเรียนได้จากบริการแนะแนวนี้

4. บิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน ควรรับบทบาทของคนที่ช่วยส่งเสริม
การเรียนของนักเรียน โดยพยายามติดต่อกับทางโรงเรียนเพื่อจะได้ทราบถึงวิธีการที่จะ
ช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น หรือไปที่โรงเรียนทุกครั้งที่มีการนัดหมาย
ประชุมพบปะสังสรรค์กับครูประจำชั้น พยายามที่จะส่งเสริมการเรียนของนักเรียนอย่าง
สม่ำเสมอ โดยเฉพาะวิชาคณิตศาสตร์ซึ่งเป็นวิชาที่ต้องฝึกทักษะอยู่เสมอ นักเรียนจะมีการ
บ้านทุกวัน บิดามารดาหรือผู้ปกครองควรดูแลเอาใจใส่ในการทำการบ้านของนักเรียน
หรือคอยช่วยเหลือนักเรียนในด้านอื่นๆ โดยการติดต่อสอบถามวิธีการจากครูผู้สอน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้วิจัยต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิหลังทางครอบ
ครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง ในจังหวัด
ชลบุรี และในโรงเรียนที่สังกัดกรมสามัญศึกษาเท่านั้น ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควร

ทำการวิจัยในสาขาวิชาอื่น ในเขตการศึกษาอื่นๆ ให้ครอบคลุมทุกระดับชั้น และอาจจะศึกษาในโรงเรียนที่สังกัดการศึกษาเอกชน หรือทบวงมหาวิทยาลัย เพื่อจะได้ศึกษาเปรียบเทียบกันในแต่ละประเภทโรงเรียน

2. ควรมีการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์กับตัวแปรอื่นๆด้วย เช่น เพศ อายุ ความวิตกกังวล พฤติกรรมด้านความสนใจ และทัศนคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย